

Mál nr. 231/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Sönnun tjónsatviks.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. júlí 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 13. september 2022.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirliggjandi lögregluskýrslu, dags. 11. apríl 2022, fékk lögregla að kvöldi hins 24. febrúar 2022, tilkynningu um nágrannaerjur, en óskað var eftir aðstoð lögreglu þar sem X hefði gert tilraun til að aka M niður. Í lögregluskýrslu er haft eftir M að hann hafi óskað þess að bifreiðin A væri fjarlægð úr einkastæði. X hafi þá komið, sest upp í A og ekið nokkrum sinnum umhverfis byggingu M áður en hann stöðvaði við íbúð sem M dvaldist í. Í kjölfar orðaskipta milli M og X hafi M gengið upp að vinstri hlið A sem þá hafi verið ekið greitt af stað með þeim afleiðingum að hliðarspegill A hafi rekist í M svo líkamstjón hlaust af. X lýsir atvikum svo að hann hafi ekið A í kringum umrædda byggingu en svo veitt M athygli og ætlað að hann vildi eiga við sig orð. Hafi samskipti X og M endað með því að M gekk ógnandi upp að A. Hafi X ákveðið að forða sér, en þegar hann ók af stað hafi M slegið í hliðarspegil A sem small til baka. M hafi aldrei verið framan við A eða við dekk hennar.

Með tjónstilkynningu, dags. 19. apríl 2022, krafðist M bóta vegna tjóns síns úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hafnaði kröfu hans með bréfi dags. 21. júní 2022, með vísan til þess að það væri ósannað að slys M hefði hlotist af notkun A og að hættueigineikar hennar hefðu valdið meiðslum. Jafnvel þó svo væri yrði að meta háttsemi M sjálfs, sem hefði gengið ógnandi upp að ökutæki í æsingi, til stórkostlegs gáleysis sbr. 4. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019.

Í málskoti vísar M til þess að hann hafi leitað til læknis daginn eftir umrætt atvik. Hafi hann þá verið með tvö hruflsár á úlnliðssvæði og sýnt merki um „contusion“ á vinstri öxl. Höggið af hliðarspeglinum hafi þannig valdið höggi eða slink á öxlina. Ljóst sé því að M hafi orðið fyrir tjóni sem leitt hafi af notkun ökutækis. Um sé að ræða hlutlæga bótaábyrgð, sbr. 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar, og utan einhliða framburðar tjónvalds sé ekkert í málinu sem sýni fram á stórkostlegt gáleysi M.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að það sé aðeins einhliða frásögn M sem bendi til þess að X hafi viljandi ekið utan í hann og að hliðarspegill A hafi valdið meiðslum á öxl hans. Sé atvikalýsing M á rökum reist hefði hann þurft að standa framan við A eða dekk hennar þegar X ók af stað, en fyrir lögreglu staðfesti X að svo hafi ekki verið. Í málflutningi M sjálfs komi þá fram að hann hafi gengið að „hlið bílsins“. M beri sönnunarbyrði þess að tjón hans sé að rekja til notkunar A og slík sönnun hafi ekki tekist. Telji nefndin hins vegar að slík sönnun hafi tekist beri að fella niður eða skerða bótarétt M á grundvelli stórkostlegs gáleysis hans.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar skal eigandi (umráðamaður) ökutækis bæta tjón sem hlýst af notkun þess þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða ógætni ökumanns. Það hvílir þó eftir sem áður á tjónþola að sýna fram á að tjón hans sé rakið til notkunar ökutækis. Engin vitni voru að samskiptum þeirra M og X eða umræddu tjónsatviki. Eins og fram er komið greinir M og X nokkuð á um atvik. M lýsir þeim svo að meiðsl hans sé að rekja til þess að A var ekið greitt af stað er hann gekk að hlið hennar. Er það í sjálfu sér ekki í ósamræmi við þá frásögn sem höfð er eftir M hjá lækni hinn 25. febrúar 2022, þ.e. að X hafi „keyrt bíl sínum viljandi í M og við það hafi hliðarspegillinn meitt hann í vinstri öxl.“ Í báðum tilvikum er hins vegar um einhliða frásögn að ræða. X ber þá fyrir lögreglu að hann hafi ákveðið að forða sér og þegar hann hafi ekið af stað hafi M teygt úr hendinni og slegið í hliðarspegilinn. Aðilum ber því saman um það að A hafi verið á ferð þegar vinstri hliðarspegill hennar lenti á M. Þar sem engar afstöðumyndir eða nákvæm lýsing á staðháttum liggur fyrir nefndinni verða þá ekki dregnar neinar sérstakar ályktanir um eða varðandi það hvar við A M hafi staðið. Verður þá ekki talið sýnt fram á að M hafi slegið í spegilinn með þeim hætti sem X lýsir. Verður samkvæmt

framansögðu byggt á því að A hafi verið á hreyfingu, enda ber aðilum saman um það, og að ekki sé sýnt fram á annað en að umrætt tjónsatvik hafi orðið í tengslum við notkun hennar. Á M því rétt til bóta að því marki sem sýnt er fram á tjón, en samkvæmt fyrirliggjandi læknisvottorði, dags. 25. febrúar 2022, var hann óvinnufær frá 24. febrúar til 2. mars 2022.

Samkvæmt 4. mgr. 4. gr. laga um ökutækjategyggingar má þá lækka eða fella niður bætur fyrir líkamstjón eða vegna missis framfæranda ef sá sem varð fyrir tjóni eða lést var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Sönnunarbyrði þess að M hafi verið meðvaldur að tjóni sínu af ásetningi eða stórfelldu gáleysi hvílir á V. Eins og áður er rakið voru engin vitni að umræddu atviki og er það aðeins einhliða frásögn X sem gefur til kynna að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í aðdraganda þess. Verður því ekki litið svo á að sú sönnun hafi tekist.

Niðurstaða.

M á rétt til óskertra bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 11. október 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðmundur Stefán Martinsson